

sierpień-wrzesień 2020

czas na muzykę

SIERPIEŃ TALENTÓW

Zacne anachronizmy i dysonanse pozbawione cienia chropowatości

Przypomnijmy. Na początku roku Instytucja Promocji i Upowszechniania Muzyki „Silesia” weszła, jako Dział Edukacji Muzycznej, w skład Katowic Miasta Ogródów – Instytucji Kultury im. Krystyny Bochenek. W ostatnim, lutowo-marcowym, 169 numerze miesięcznika „Silesia prezentuje” poinformowaliśmy, że następne wydanie, już pod nowym tytułem „Czas na muzykę”, ukaże się na początku kwietnia.

Plany te zmienił wybuch pandemii, która, jak pokazują kolejne komunikaty, bynajmniej jeszcze nie wygasła, aczkolwiek chyba żeśmy się do niej trochę przyzwyczaili. Znaczna część placówek kultury próbuje reanimować swą działalność w internecie, jednak jest to działalność z pewnością skromniejsza niż „na żywo”.

Także i my powoli ruszamy z wydarzeniami i zapraszamy na cztery koncerty internetowe i jeden „normalny”, a więc w sali z publicznością, chociaż siedzącą w odpowiednich odstępach. Organizujemy je w ramach XIV „Sierpnia Talentów”. Koncerty internetowe, nagrane w Studiu Koncertowym Radia Katowice, będą udostępnione na kanałach YouTube Radia Katowice i Katowic Miasta Ogródów – Instytucji Kultury im. Krystyny Bochenek.

20 sierpnia zostanie nagrany koncert **kwartetu smyczkowego Al Pari** i klawecisty **Bartłomieja Dobrowolskiego**. Słowo wiążące wygłosi **Lilianna Moll-Gerlich**.

Kwartet smyczkowy Al Pari

Kwartet Al Pari tworzą pochodzące ze Śląska i związane z katowicką Akademią Muzyczną skrzypaczki **Marta Lucjan** i **Alicja Miruk-Mirska**, altowiolistka **Magdalena Maier** i wiolonczelistka **Elżbieta Rychwalska**. Swoją warsztat doskonaliły pod kierunkiem prof. Szymona Krzeszowca (prymariusza Kwartetu Śląskiego), a także zagranicznych wybitnych kameralistów. Od 2018 r. studium pod kierunkiem Quartetto di Cremona w Accademia Walter Stauffer w Cremonie we Włoszech.

Są laureatkami Hans und Eugenia Jütting Stiftung 2017 (Stendal, Niemcy) w kategorii kwartet smyczkowy. W kwietniu 2019 r. zdobyły 2. miejsce oraz nagrodę specjalną na 10. Concorso Internazionale Giovani Musicisti „Antonio Salieri” w Legnago (Włochy).

Al Pari jako jeden z najmłodszych zespołów został zaproszony do współpracy z włoską organizacją Le Dimore del Quartetto, dzięki czemu podczas szeregu rezydencji artystycznych systematycznie koncertuje we Włoszech, m.in. w Cremonie, Mediolanie, Casalbottano, Como, Genui, Padwie, prezentując włoskiej publiczności także utwory polskich kompozytorów. Zespół aktywnie uczestniczy w życiu muzycznym Śląska, systematycznie prezentując repertuar kameralny m.in. w ramach cyklu koncertów „Podwieczorki Muzyczne w Willi Caro” w Gliwicach, w Galerii Elektrownia w Czeladzi, w Teatrze Sztuk w Jaworznie, w Muzeum Archidiecezjalnym oraz w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach.

Klarnecista Bartłomiej Dobrowolski, absolwent katowickiej Akademii Muzycznej w klasie prof. Arkadiusza Adamskiego, jest m.in. laureatem I nagrody na II Międzynarodowym Konkursie Instrumentów Dętych Drewnianych (2013 Warszawa), III nagrody na VIII Konkursie Muzycznym im. Michała Spisaka (2014 Dąbrowa Górnicza), I nagrody na International Competition „21st Century Art” (2016 Trenczyn, Słowacja) i I nagrody na V Turnieju Kameralnym w Trzech Odsłonach (2018 Bydgoszcz).

Dokonał nagrania *Concerto grosso no. 2 per 5 clarinetti ed orchestra* z orkiestrą Sinfonia Iuventus pod batutą Macieja Tworka, które znalazło się na płycie *Penderecki* (wyd. DUX); krążek otrzymał nominację do nagrody Fryderyki 2020 w kategorii Album Roku – Muzyka Koncertująca.

Bartłomiej Dobrowolski i kwartet Al Pari wspólnie wykonują dwa utwory rzadziej prezentowanych na naszych estradach twórców: Rosjanina Aleksandra Glazunowa i Fina Bernharda Henrika Crusella. Jeśli chodzi o tego drugiego, to poza krótkim biogramem w wydany w 1984 r. II tomie *Encyklopedii muzycznej* niewiele więcej o nim wiedzieliśmy – dziś, w czasach internetu i YouTube’a,

jest zdecydowanie lepiej. Crusell żył w latach 1775–1838, a usłyszymy jego *II Kwartet klarnetowy c-moll* z 1816 r.

Nazwisko Glazunowa znamy rzecz jasna bardziej, ale jego utwory już niekoniecznie. Kompozytor urodził się w 1865 r. w Petersburgu, a zmarł w 1936 r. w Paryżu. Aczkolwiek po rewolucji był nawet popierany przez ludowego komisarza oświaty Anatolija Łunaczarskiego i pozostawał na stanowisku dyrektora konserwatorium, jednak kiedy w 1928 r. udał się na tournée do kilku krajów zachodnich, z podróży tej już nie wrócił. Koncertował m.in. także w Polsce i po jednym z tych występów Karol Stromenger napisał o nim nie bez złośliwości: *Glazunow pisze dziś zacie anachronizmy*.

Zapewne nie miał na myśli jego *Oriental Reverie* na klarnet i kwartet smyczkowy, jako że utwór ten został napisany w 1886 r. przez 21-letniego kompozytora, a w początkach twórczości oparcie się na tradycji jest oczywiste. Zresztą chyba Stromenger w ogóle nie znalazł tego kwartetu. Orientalna tęsknota płynąca z klarnetu w *Reverie* jest jak najbardziej zrozumiała, skoro uprzytomnimy sobie, że Glazunow był i uczniem, i przyjacielem Nikołaja Rimskiego-Korsakowa, twórcy *Szeherazydy*.

Sam zespół Al Pari, już bez klarnecisty, wykona *Kwartet g-moll* op. 10 Claude’a Debussy’ego. To jeden z najbardziej znanych kwartetów smyczkowych. Wykonany po raz pierwszy 29 grudnia 1893 r. w Société Nationale w Paryżu przez belgijski zespół, którego prymariuszem był sławny skrzypek i kompozytor Eugène Ysaÿe, został przyjęty przez publiczność, bynajmniej nie przypadkowo, ze zdumieniem, a przez krytykę ze zgryźliwością. Był zbyt nowatorski jak na tamte czasy.

Zamiast wzorowanej na klasycyzmie pracy tematycznej i kontrpunktowych zawiloci fakturalnych prowadzących do silnych kontrastów dynamicznych i wyrazowych – pisze Danuta Gwizdalanka w Przewodniku po muzyce kameralnej – Kwartet zawierał rapsodyczne melodie i kalejdoskop epizodów o niezwyklej kolorystyce dźwiękowej, tremola instrumentów w cichej dynamice, a nadto niecodzienne zależności harmoniczne nasuwające skojarzenia z muzyką orientalną.

Od razu spodobał się kompozytorowi Paulowi Dukasowi, który tak nowy utwór scharakteryzował: *Wszystko tu jest przejrzyste i czysto nakreślone, pomimo wielkiej swobody formalnej. Esencja melodyczna dzieła jest skoncentrowana, ale za to w najlepszych guście. Wystarczy,*

Bartłomiej Dobrowolski

aby materię harmoniczną nasycić poezją przejmującą, a przy tym oryginalną. Sama zaś harmonia, chociaż odznacza się wielką śmiałością, nigdy nie bywa rażąca lub szorstka. P. Debussy żywi szczególne upodobanie do bogatych następstw akordowych i dysonansów nie tylko pozbawionych cienia chropowatości, lecz nawet bardziej harmonijnych w swej złożoności niż konsonanse; jego melodia stąpa po nich jak po wspaniałym, misternie utkany kobiercu o przedziwnych barwach, spośród których wygnane zostały wszelkie tony krzykliwe i pospolite.

M.B.

RECITAL KAMILA PACHOLCA

Od smutku w d-moll do radości w D-dur

30 sierpnia zostaną nagrane dwa recitale fortepianowe. W pierwszym z nich wystąpi **Kamil Pacholec**.

Naukę gry na fortepianie zaczął w wieku 7 lat w Państwowej Szkole Muzycznej im. Ludomira Różyckiego w Kielcach. W 2017 r. rozpoczął studia w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie prof. Wojciecha Świtaly. Od 2019 r. jest studentem klasy prof. Ewy Póblockiej w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy.

Jest zwycięzcą szeregu konkursów. Zdobył m.in. Grand Prix i I miejsce w XVII Ogólnopolskim Turnieju Pianistycznym im. Haliny Czerny-Stefańskiej w Żaganiu (2012), I miejsce w XVIII Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym w Koninie (2014), I miejsce w V Chopinowskim Turnieju Pianistycznym im. Haliny i Ludwika Stefańskich w Krakowie (2014), I miejsce w XIV Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Görlitz (2015), Grand Prix w VIII Konkursie Pianistycznym

im. Ireny Rolanowskiej w Krakowie (2015), III miejsce w Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Césara Francka w Kraainem/Bruseli (2015), Grand Prix i nagrodę za najlepsze wykonanie utworu Chopina w XIV Konkursie Pianistycznym im. Haliny Czerny-Stefańskiej i Ludwika Stefańskiego w Płocku (2016). W 2016 r. został zwycięzcą 47. Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina

Kamil Pacholec

w Katowicach. W 2018 r. zwyciężył w Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Livorno. Tego samego roku został laureatem głównej nagrody Piano Academy Eppan „The Arturo Benedetti Michelangeli Prize” (Włochy). W 2019 r. na XI Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Ignacego Jana Paderewskiego zdobył II nagrodę, nagrodę za najlepsze wykonanie koncertu fortepianowego Mozarta, nagrodę Jerzego Kolanowskiego za najlepsze wykonanie utworów Chopina, nagrodę Filharmonii Pomorskiej za najlepsze wykonanie utworów Paderewskiego oraz dodatkowe nagrody w postaci zaproszeń na koncerty i recitale w Polsce, USA, Brazylii, Kolumbii i na Ukrainie. Jako laureat tego konkursu został zakwalifikowany, bez eliminacji wstępnych, do XVIII Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego w Warszawie, który miał się odbyć w październiku br., ale z powodu pandemii został przełożony na następną rok.

Cztery dni przed naszym recitalem Kamil Pacholec zagra na festiwalu „Chopin i jego Europa” w Warszawie.

W Radiu Katowice wykona utwory Mozarta, Chopina i Paderewskiego, m.in. *Fantazję d-moll* KV 397 należąca do najbardziej popularnych utworów fortepianowych Mozarta, zadziwiająca, jak czytamy w *Przewodniku po muzyce fortepianowej*, *ogromną różnicą między smutną, dramatyczną częścią w tonacji d-moll a finałową, prawdziwie beztroską i emanującą radością częścią w tonacji D-dur*. Usłyszymy też dwa mazurki z cyklu *Tańców polskich* op. 9 – z publikacją tego cyklu jako „zbyt polskiego” wahał się wydawca berliński Hugo Bock. Ale mimo że w 1884 r. Paderewski jeszcze nie był aż tak sławny, Bock jakoś przezwyciężył rozterkę. Po kilku latach mógł się już tylko cieszyć z tej decyzji.

Pełny program recitalu Kamila Pacholca publikujemy na str. 8. Słowem wiążącym koncert opatrz **Ewa Kafel**.

Recital **Andrzeja Wiercińskiego** zapowiadamy na str. 4–5.

VOCALISSIMO!

Duet kwiatów w mieście ogrodów

25 sierpnia zapraszamy na jedyną w „Sierpniu Talentów” koncert z udziałem publiczności. Odbędzie się on w dużej sali instytucji Katowice Miasto Ogrodów (dawnej sali koncertowej NOSPR), której wielkość pozwoli na rozlokowanie słuchaczy w stosownych odstępach.

Program zatytułowany z włoską „Vocalissimo!” wypełni głównie muzyka francuska lub przynajmniej z Francją związana. Usłyszymy arie z dwu najslawniejszych oper francuskich: z *Fausta* Charlesa Gounoda

Paulina Horajska

i z *Carmen* Georges’a Bizeta – arie Malgorzaty O Dieu! que de bijoux... Ah! je ris de me voir (O Boże, co za klejnoty), potocznie zwaną arią z klejnotami (J. Bujak), i słynną habanerę Carmen – *L’amour est un oiseau rebelle* (Miłość to niesforny ptak): polski przekład poetki zmienia ptaka w cygańskie dziecko – *Bo miłość to cygańskie dziecko* (N. Płonka).

Lakmé Léo Delibesa ustępuje sławie wspomnianym wyżej operom, niemniej my moglibyśmy bardziej dbać o dzieła tego twórcy, skoro jego żoną była Polka, a w balecie *Coppelia* umieścił mazurka. Dodajmy, że śmierć przerwała mu pracę nad operą *Kassya* (Kasia), której akcja rozgrywała się na Pokuciu. Z *Lakmé* usłyszymy dwa fragmenty: arie tytułowej bohaterki *Ou va le jeune Hindoue* (Dokąd idzie młody Hindus), którą zaśpiewa P. Horajska, i duet *Lakmé* i *Malliki Viens, Mallika, les lianes en fleurs...*

Dôme épais, le jasmin zwany duetem kwiatów (J. Bujak i N. Płonka). Aria z klejnotami, duet kwiatów – całkiem sympatycznie są określane fragmenty z wymienionych oper.

Polskie wątki da się także odnaleźć w *Opowieściach Hoffmanna* Jacques’a Offenbacha, zainspirowanych opowiadaniem niemieckiego poety i kompozytora Ernsta Theodora Amadeusa Hoffmanna, także żonatego z Polką (a małżeństwo to przetrwało aż 26 lat) i znającego język polski. Hoffmann pracował w niemieckich urzędach Poznania, Płocka i Warszawy. Koloraturową arię skonstruowaną przez magika Coppeliusa lalki Olimpij *Les oiseaux dans la charmille* (Ptaki w al-tanie) wykona P. Horajska.

Wreszcie trzy fragmenty oper w języku włoskim (dwa włoskich i jednej niemieckiej) z francuskimi podtekstami. *Cyganeria* Giacomo Pucciniego, z której J. Bujak zaśpiewa walca Musetty, to niewątpliwie opera włoska, ale jej akcja rozgrywa się w Paryżu. Z kolei *Cyrulik sewilski* Gioacchina Rossiniego i *Wesele Figara* Wolfganga Amadeusa Mozarta (to dzieło należy do kręgu muzyki niemieckiej), których akcja toczy się w Hiszpanii, powstały do włoskich librett opartych na francuskich dramatach Pierre’a Beaumarchais’go. N. Płonka wykona arie *Rozyny* z *Cyrulika*, a J. Bujak i P. Horajska duet *Hrabiny* i *Zuzanny* z *Wesela Figara*.

Jedynie *Torna a Surriento* Ernesta De Curtisa nie ma jakichkolwiek, nawet najmniejszych powiązań z Francją. To jedna z najbardziej znanych pieśni neapolitańskich *Wróc do Sorrento*, chętnie wykonywana przez tenorów. Tym razem zaśpiewa ją tercet sopranowo-mezzosopranowy.

A teraz więcej o samych solistkach. Wszystkie są wychowankami Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego, aczkolwiek **Justyna Bujak** (sopran) ma za sobą także studia we wrocławskiej uczelni im Karola Lipińskiego. Zdobyła m.in. III nagrodę na XIII Międzynarodowym Konkursie Wokalnym „Złote Głosy” w Warszawie, wyróżnienie i nagrodę specjalną na

20. Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Imricha Godina IUVENTUS CANTI we Vrablach na Słowacji (2018); wyróżnienie i dwie nagrody specjalne na VII Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Jana Kiepury w Krynicy-Zdroju, III nagrodę i trzy nagrody specjalne na III Międzynarodowym Konkursie Solowej Wokalistyki Sakralnej ARS ET GLORIA w Katowicach (2019).

Paulina Horajska (sopran) jest laureatką Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Rudolfa Petraka w Żylinie na Słowacji (I nagroda), VIII Ogólnopolskiego Konkursu Wokalnego Impresio Art w Sopocie (Nagroda Specjalna Impresio Art), Międzuczelnianego Konkursu Kameralnego we Wrocławiu (III nagroda), finalistką II Międzynarodowego Konkursu Muzyki Sakralnej ARS ET GLORIA w Katowicach, finalistką i laureatką dwóch nagród pozaregulaminowych na III Międzynarodowym Konkursie Anton Bruckner Privatuniversität Operettenwettbewerb w Linzu (Austria).

Zadebiutowała rolą Królowej Nocy w *Czarodziejskim flecie* Mozarta w ramach projektu „Opera Factory” w Akademii Muzycznej w Katowicach. W roli Królowej Nocy wystąpiła również w spektaklu *O Królestwie Dnia i Nocy i zaczarowanych instrumentach* we współpracy z Akademią Operową w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie oraz w Stadttheater Bad Hall w Austrii. Na swoim koncie ma także inne role mozartowskie – Serwilię w *Łaskawości Tytusa* i Blondę w *Uprowadzeniu z seraju* na deskach Warszawskiej Opery Kameralnej i ponownie Blondę w Operze Kameralnej w Sankt Petersburgu. Kreowała tytułową rolę w monodramie *Anna Frank* w Anton Bruckner Studio Bühne w Linzu (Austria) oraz w Park of Art Sirius w Soczi (Rosja). W sezonie 2018/2019 koncertowała w Paryżu w ramach

Natalia Płonka

Justyna Bujak

Międzynarodowego Festiwalu „Chopin au Jardin”. W swoim dorobku posiada nagrania płytowe oraz radiowe, m.in. *Kolędy patriotyczne* Stanisława Moniuszki zrealizowane we współpracy z Filharmonią im. Romualda Traugutta w Warszawie.

Natalia Płonka (mezzosopran) studiuje w klasie śpiewu dr hab. Ewy Biegas oraz adt. Ewy Tracz, jest także studentką filologii hiszpańskiej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W ub. roku zdobyła I miejsce w kategorii IV na 21. Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Imricha Godina IUVENTUS CANTI we Vrablach i III nagrodę w kategorii II (studiów licencjackich) na III Międzynarodowym Konkursie Solowej Wokalistyki Sakralnej ARS ET GLORIA w Katowicach.

Również w ub. roku zagrała *Dydona* w operze Purcella *Dydona i Eneasz* zrealizowanej w katowickiej Akademii Muzycznej i wzięła udział w światowym prawykonaniu opery *Czarne lustro* Wojciecha Stępnia w ramach Śląskiej Trybuny Kompozytorów.

Śpiewaczkom towarzyszyć będzie przy fortepianie **Mirella Malorny-Konopka**, a koncert poprowadzi **Alicja Kotyl**.

M.B.

Przekonywający argument genezą

Koncert zatytułowany „Gitariada”, połączony ze spotkaniem z dr. hab. **Markiem Nosalem**, zostanie nagrany 26 sierpnia. Słowo wiążące wygłosi i rozmowę z profesorem przeprowadzi **Grażyna Brewińska**, która w ubiegłym, jubileuszowym z okazji 90-lecia katowickiej Akademii Muzycznej roku przepytala siedmiu jej kolejnych rektorów.

Jakub Moroziński

Marek Nosal, wychowanek tejże uczelni, w której pełni obecnie obowiązki dziekana Wydziału Instrumentalnego, ma na swoim koncie prawykonania utworów polskich kompozytorów (w tym trzech koncertów na gitarę i orkiestrę: Edwarda Bogusławskiego, Aleksandra Lasonia i Aleksandra Nowaka) oraz nagrania radiowe, telewizyjne i płytowe. Jest autorem publikacji *Twórczość kompozytorów polskich na gitarę solo po 1945 roku. Zagańnienia artystyczno-wykonawcze na wybranych przykładach*, złożonej z książki i płyty CD zawierającej premierowe nagrania kompozycji Romana Haubenstocka-Ramatiego, Jana Edmunda Jurkowskiego, Andrzeja Krzanowskiego, Piotra Mossa, Witolda Szalonka i Marka Nosala. W 2018 r. wydał płytę *In modo polonico* z utworami Aleksandra Tansmana, Jana Nepomucena Bobrowicza i Stanisława Mrońskiego.

Od 2015 r. jest dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Festiwalu „Śląska Jesień Gitarowa” i Konkursu im. Jana Edmunda

Marek Nosal

Jurkowskiego w Tychach – dykcję tę przejął po prof. Alinie Gruszcze, u której sam studiował. Włączę tu wątek osobisty: pamiętam długą nocną rozmowę w tuskim hotelu z patronem konkursu Janem Edmundem Jurkowskim, po której ukazał się obszerny tekst w milionowym wydaniu (nie było jeszcze internetu i czytywało się

gazety) „Magazynu Niedzielnego” ówczesnej „Trybuny Robotniczej”. A było to w roku... 1988, po II Śląskiej Jesieni Gitarowej.

Marek Nosal przedstawi dwoje swoich studentów – **Julię Żarnowską** i **Przemysława Religę** oraz **Jakuba Morozińskiego**, studiującego w klasie prof. Wandy Palacz.

Julia Żarnowska zdobyła I nagrody na XV Międzynarodowym Festiwalu i Konkursie Muzyki Gitarowej w Trzęsaczu (2012), VI Ogólnopolskim Wiosennym Konkursie Gitarowym w Lublinie (2014), I Ogólnopolskim Konkursie Gitarowym w Wadowicach (2016), I Międzynarodowym Konkursie Gitarowym w Katowicach (2019) oraz II nagrody na 20. Międzynarodowym Festiwalu Ivana Ballu w Dolnym Kubinie na Słowacji (2015) i Międzynarodowym Festiwalu i Konkursie „Baltic Guitar Days” w Szczecinie (2019).

Przemysław Religa jest laureatem I nagród na II Międzynarodowym Konkursie Gitary Klasycznej w Wilnie (2018) i na

30 sierpnia po południowym recitalu Kamila Pacholca wieczorem zostanie nagrany w tym samym miejscu – Studiu Koncertowym Radia Katowice – recital fortepianowy, tym razem wyłącznie chopinowski, **Andrzeja Wiercińskiego**.

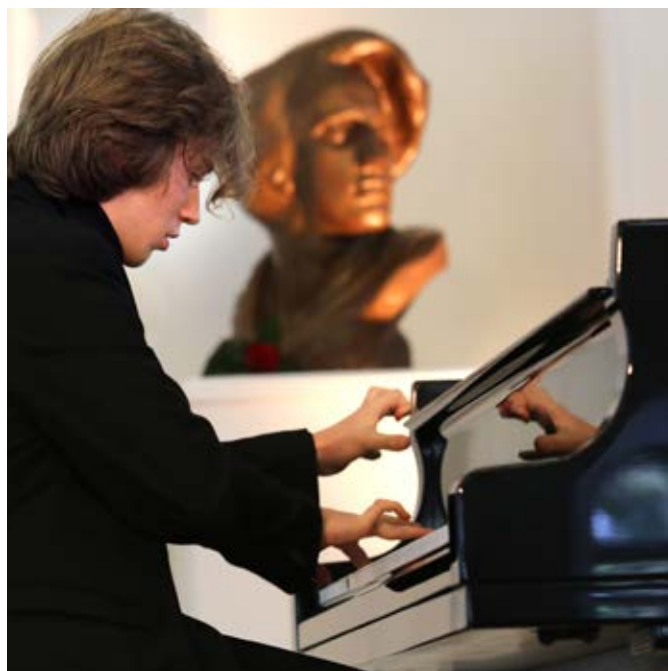
Pianista rozpoczął swoją muzyczną przygodę w wieku 6 lat. Uczęszczał do szkół muzycznych im. Grażyny Bacewicz i im. Zenona Brzewskiego w Warszawie. W 2019 r. ukończył studia w katowickiej Akademii Muzycznej w klasie prof. Wojciecha Świtaly. Obecnie jest studentem uniwersytetu Mozarteum w Salzburgu, w klasie prof. Pawła Gililowa.

Jego wysiłki zaowocowały wieloma nagrodami na krajowych i międzynarodowych konkursach pianistycznych: na Ogólnopolskim Festiwalu „Chopinowskie Interpretacje Młodych” w Żychlinie (I nagroda, 2011), Międzynarodowym Konkursie im. Maurycego Moszkowskiego w Kielcach (I nagroda i nagroda za najlepsze wykonanie utworu M. Moszkowskiego,

2011), Ogólnopolskim Konkursie w Koninie (I nagroda i nagroda za najlepsze wykonanie utworu K. Szymanowskiego, 2012), Ogólnopolskim Konkursie dla Młodych Pianistów w Warszawie (I nagroda, 2012), Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim w Darmstadt (finalista, nagroda specjalna dla najlepszego Polaka, 2013), Międzynarodowym Konkursie „Halina Czerny-Stefańska in memoriam” w Poznaniu (III nagroda, 2014), Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim w Budapeszcie (I nagroda, 2014), 46. Ogólnopolskim Konkursie Chopinowskim w Warszawie (I nagroda, 2014), Międzynarodowym Konkursie w Tbilisi (V nagroda i nagroda za najlepsze wykonanie sonaty klasycznej, 2017), Międzynarodowym Konkursie „Masters Neapolitan Piano Competition” w Neapolu (I nagroda i kilka innych, jak kontrakt

RECITAL ANDRZEJA WIERCIŃSKIEGO

Grande brillante

Andrzej Wierciński

suity „Cavatina”

XX Międzynarodowym Festiwalu i Konkursie Muzyki Gitarowej w Trzemeszku (2017), gdzie otrzymał również Grand Prix.

Jakub Moroziński zdobył m.in. II miejsce w VI Ogólnopolskim Festiwalu i Konkursie Gitarowym „Gitaro Viva” w Kielcach (2015) i III na 20. Międzynarodowym Festiwalu i Konkursie Gitarowym „Cithara Ignea” w Zorach (2016).

Program wypełni muzyka gitarowa od renesansu do współczesności. Jakub Moroziński zagra *Lachrimae Pavan* Johna Dowlanda, uważanego za jednego z najwybitniejszych twórców angielskiej muzyki lutniowej i liryki wokalne czasów elżbietańskich, pierwszą część *Grande Sonate* op. 22 Fernanda Sora, hiszpańskiego gitarzysty i kompozytora żyjącego na przełomie XVIII i XIX wieku, i *Segovianę* op. 366 z 1957 r. Dariusa Milhauda, członka sławnej w pierwszej połowie XX wieku francuskiej Grupy Szóstki.

Przemysław Religa wykona *Ständchen* Franza Schuberta w gitarowej aranżacji austro-wę-

gierskiego kompozytora i gitarzysty Johanna Kaspara Mertza, młodszego od Schuberta o 9 lat, i *Five Bagatelles* Williama Waltona, najwybitniejszego reprezentanta muzyki angielskiej w okresie między dwiema wojnami światowymi; Walton był autorem *Coronation Te Deum* zamówionego u niego na koronację nadal panującej Elżbiety II.

Julia Żarnowska zagra *Rêverie-Nocturne* op. 19 XIX-wiecznego gitarzysty włoskiego Giulia

Julia Żarnowska

Przemysław Religa

Regondiego i *Cavatina Suite* Aleksandra Tansmana. To jedyna kompozycja polska tego koncertu, napisana w 1950 r. dla wielkiego hiszpańskiego wirtuoza Andrésa Segovii. Utwór powstał na konkurs zorganizowany przez Accademię Chigiana w Sienie. Ponoć 53-letni kompozytor nie za bardzo chciał stawać w szranki konkursowe i dopytał namawiającego go Segovię, kto będzie w jury, na co

usłyszał odpowiedź – *ja. Argument był bardzo przekonujący* – stwierdził Janusz Cegiella w biografii Tansmana *Dziecko szczęścia*. *Cavatina* okazała się prawdziwym przebojem gitarzystów na całym świecie – ostatnia, piąta część cyklu *Danza pomposa* powstała dwa lata później.

Kiedy Józef Powroźniak, rektor katowickiej uczelni w latach 1951–1963 i 1972–1975, pomysłodawca Śląskiej Jesieni Gitarowej, opublikował w 1970 r. swój *Leksykon gitary*, Tansman jeszcze żył. Zmarł w 1986 r., w którym pojawiło się trzecie wydanie niemieckiego przekładu *Leksykonu*.

M.B.

po ubiegłorocznym deszczu nagród

z wytwórniami w Chinach, koncerty po Danii, Chinach i Włoszech czy możliwość współpracy z Symfoniczną Orkiestrą Rzymską, 2018).

W ub. roku spadł na niego prawdziwy deszcz nagród. Na I Międzynarodowym Konkursie Muzycznym w Wiedniu otrzymał Złoty Medal, na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Saint-Priest we Francji I nagrodę i szereg nagród pozaregulaminowych, w tym kontrakt płytowy z wytwórniami KNS Classical oraz tournée koncertowe po krajach europejskich, na Berlińskim Międzynarodowym Konkursie Muzycznym srebrny medal, na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym w Paryżu nagrodę honorową i kilka innych nagród oraz na Międzynarodowym Konkursie w Hong Kongu III nagrodę i brązowy medal.

Koncertował w większości krajów europejskich, Kanadzie, Japonii i Indonezji. Współpracował z firmą KAWAI, która zapraszała go do Azji na tournée. Nawiązał również kontakt z firmą koncertową Japan Arts. Wielokrotnie grywał recitale w Łazienkach Królewskich, w domu urodzenia Fryderyka Chopina w Żelazowej Woli oraz w muzeum tego kompozytora w Warszawie. Współpracował m.in. z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia. Podczas festiwalu Polski na EXPO w Auditorium di Milano Fondazione Cariplo wykonał *Koncert e-moll* Chopina z towarzyszeniem orkiestry Filharmonii Narodowej pod batutą Jacka Kasprzyka. Wystąpił również na festiwalu Music Fest Perugia we Włoszech, gdzie wykonał recital składający się z dzieł Rachmaninowa, Liszta i Chopina. Podczas wizyty prezydenta Polski Bronisława

Komorowskiego u księżnej Masako Owady w Tokio zagrał recital Chopinowski w sali balowej hotelu, gdzie rezydował prezydent.

W dorobku pianisty znajduje się płyta CD z utworami Fryderyka Chopina, Roberta Schumanna i Domenico Scarlatti nagrana w 2015 r. dla Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina w Warszawie.

Z dzieł kameralnych aktualnie w repertuarze posiada *II Kwintet fortepianowy A-dur* op. 81 Dvořáka, *VII Sonatę skrzypcową c-moll* op. 30 nr 2 Beethovena oraz *II Sonatę skrzypcową a-moll* D.385 Schuberta.

W programie obecnego recitalu znajdują się m.in. *Walc Es-dur* op. 18, który nazwano *Grande valse brillante*, i dwie etiudy z op. 10. Aczkolwiek zupełnie nie podzielamy opinii z lat 30. XIX wieku, wydanej przez recenzenta berlińskiego cza-

sopisma muzycznego „Iris”, ale jako niepozobawioną pikanterii ciekawostkę przytoczymy ją tutaj, cytując za książką Adama Czartkowskiego i Zofii Jeżewskiej *Fryderyk Chopin* (Warszawa 1981): *Kto ma powykręcane palce, to grając te etiudy na pewno je wyprostuje, kto zaś ma palce proste, niechże się strzeże i nie gra ich, o ile w pobliżu nie ma panów Gräfego lub Diefenbacha [znanych ówczesnych chirurgów]. Dokąd będzie [Chopin] obdarzał nas takimi potworkami jak wymienione etiudy, które pokazują moim przyjaciółom, a zwłaszcza pianistom, jedynie dla uciechy – to będziemy się z nich w dalszym ciągu naśmiewać.*

Pełny program recitalu publikujemy na str. 8. Słowem wiążącym koncert opatrz **Aleksandra Konieczna**.

Dialog bezlitosnych smyczków

Słynny Kwintet fortepianowy A-dur „Pstrąg” Franza Schuberta, jedno z najwspanialszych dzieł tego gatunku (nazwa pochodzi od tematu zaczerpniętego z pieśni tego samego twórcy), jest zawsze dużą atrakcją dla miłośników muzyki kameralnej. Ale że w podobnym składzie (do kwartetu smyczkowego dojdzie jeszcze kontrabas) usłyszymy także IV Koncert fortepianowy G-dur Ludwiga van Beethovena, to nie tylko atrakcja, ale i... bomba. Do kameralnych wersji koncertów Chopina jesteśmy już trochę przyzwyczajeni, ale do podobnych przeróbek koncertów innych kompozytorów raczej nie. Choć w XIX wieku, kiedy nie było radia i płyt, w salonach mieszczańskich musiano je tak wykonywać.

Jeżeli skomponowany w latach 1805–1806 Koncert G-dur bywa nazywany „Skowronko-

wym”, to dotyczy to zasadniczo I części, której główny temat po raz pierwszy w historii tego gatunku wprowadza sam solista. Według tradycji II część *Koncertu*, zachwycającą swą ekspresją i emocjonalną siłą, Beethoven napisał pod wrażeniem obrazu przedstawiającego Orfeusza, który błaga piekielne moce, by te zwróciły mu zmarłą Eurydykę. Krystian Zimerman nazwał tę część rozmową Jezusa z Pilatem, a *Przewodnik koncertowy PWM* określa *dialogiem między bezlitosnym unisonem instrumentów smyczkowych a błagającym śpiewem fortepianu*.

Beethoven dedykował IV Koncert, podobnie jak wiele innych utworów, arcyksięciu Rudolfowi Habsburgowi, późniejszemu arcybiskupowi Ołomuńca, dla którego napisał także *Missę solemniss*. Utwór wykonano po raz pierwszy w marcu 1807 roku, w wiedeńskim

pałacu drugiego mecenasa Beethovena, księcia Lobkowitza, któremu dwa lata wcześniej kompozytor zadedykował III *Symfonię „Eroica”*, już po „odebraniu” Napoleonowi planowanej wcześniej dedykacji.

Studio koncertowe Radia Katowice, w którym 20 września zostanie nagrany ten koncert, nie ma co prawda, jak sala świąteczna pałacu Lobkowitza, sklepienia ozdobionego barokowym freskiem ukazującym alegorie sztuk, ale przecież dobrze się tu słucha utworów kameralnych. Na razie będzie nam musiał wystarczyć jego wygląd na komputerowym ekranie, miejmy jednak nadzieję, że niebawem wrócą do niego nie tylko artyści, ale i publiczność.

Partie fortepianowe obydwóch dzieł, *Kwintetu* Schuberta i *Koncertu* Beethovena, wykona **Piotr Sałajczyk**. Sylwetkę tego pianisty przed-

Messages Quartet

Piotr Sałajczyk

Zdjęcie Bogdan Kotakowski

MONIUSZKO KOMPENDIUM

Dwa wieki napięcia towarzyszącego

W ubiegłym roku, jak pamiętamy, obchodziliśmy 200. rocznicę urodzin Stanisława Moniuszki – kompozytor przyszedł na świat 5 maja 1819 r. w nieistniejącym już dziś dworku w Ubielu na obecnej Białorusi. Takie „okrągłe” rocznice stanowią okazje nie tylko do organizowania koncertów i spektakli, ale i wydania nowych nagrań czy książek.

Dwie prace naukowe zasygnalizowała w lutym ub. roku na łamach miesięcznika „Silesia prezentuje” Magdalena Dziadek w artykule *Lirnik wioskowy kontra wieszcz*, zapowiadając będące już wówczas w druku pod redakcją Ryszarda Daniela

Golianka *Moniuszko Kompendium* – syntetyczną publikację wzorowaną na anglojęzycznych „podręcznikach” do różnych kompozytorów, a także nową edycję listów Moniuszki oraz korespondencji przychodzącej do kompozytora, która powstaje pod redakcją prof. Radosława Okulicza-Kozaryna z Poznania i autorki tamtego artykułu, czyli prof. Dziadek.

Listy jak na razie „się piszą”, a *Kompendium* jest już dostępne w księgarniach. To bardzo cenna pozycja, bo omawiająca życie i twórczość ojca naszej opery narodowej w 16 artykułach poświęconych konkretnym, szczegółowym tematom i napisanych przez

różnych autorów. – *Kompendium składa się z czterech części* – informuje we wstępie redaktor całości. – *Pracę rozpoczyna część zatytułowana „Biografia” (...). Z jednej strony jest to interpretacja biografii artysty z perspektywy społeczno-kulturalnej i jego miejsca w historii muzyki polskiej. Z drugiej – próba krytycznego pokazania uwarunkowania dystansu emocjonalnego i rezerwa wobec narodowo-historycznych empatii. Równoległe czytanie tych dwóch rozdziałów („Moniuszko 1819–1872” Tomasza Baranowskiego i „Światopogląd” Magdaleny Dziadek) unaocznia Czytelnikowi*

napięcie, które towarzyszy wszelkim dyskursom dotyczącym kompozytora, podejmowanym przez dwa wieki, jakie mijają od jego urodzenia.

Druga część to „Opera”, czyli rozdziały poświęcone najważniejszemu gatunkowi uprawianemu przez Stanisława Moniuszkę, zarówno muzyce, jak i librettom *Halki* i *Strasznygo dworu*, a także *Flisa*, *Hrabiny*, *Verbum nobile* i *Parii*.

W części trzeciej zatytułowanej „Pozostałe gatunki i nurty twórczości” znajdujemy m.in. dwa artykuły o muzyce baletowej i kameralnej Moniuszki pióra Małgorzaty Komorowskiej, która przed laty dla

z błagającym fortepianem

stawiliśmy szerzej w maju ub. roku w 162 numerze miesięcznika „Silesia prezentuje”. Piotr Salajczyk kształcił się pod kierunkiem prof. Józefa Stompla w katowickiej uczelni muzycznej, w której obecnie prowadzi klasę fortepianu. Studia uzupełniał w Mozarteum w Salzburgu u prof. Pawła Gililowa. Jest również pianistą Sommerakademie w Salzburgu oraz muzykiem Wajnberg Trio. W 2017 r. został nominowany do Paszportu Polityki „za wrażliwość i inteligencję, z którymi podchodzi do zapomnianego na naszych estradach repertuaru”. Dwa lata temu został laureatem Fryderyka oraz Nagrody Orfeusza „za wybitne kreacje wykonawcze muzyki polskiej”, przyznawanej przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków.

Trzy miesiące temu, a więc już w czasach pandemii, w „Ruchu Muzycznym” ukazał się potężny wywiad z Piotrem Salajczykiem, sygnalizujący już na pierwszej stronie pod zdjęciem pianisty, że bohater rozmowy „wierzy w muzykę polską”. I rzeczywiście jego repertuar wyraźnie to potwierdza. W dyskografii Piotra Salajczyka (a na swoim koncercie ma on nagrania dla wytwórni DUX, CD Accord, Naxos i Hänssler, które zdobywały wyróżnienia w kraju i za granicą) szczególną pozycję zajmuje wydany przed trzema laty przez firmę DUX czteropłytkowy album, na którym utrwalił wszystkie dotąd odnalezione utwory fortepianowe Juliusza Zarębskiego – na trzech CD solo, a na czwartym wspólnie z Marią Szwajger-Kulakowską kompozycje na cztery ręce.

Tym razem jednak usłyszymy go w repertuarze niemieckim, ściślej austriackim, a jeszcze ściślej wiedeńskim. W *Kwintecie* Schuberta z Piotrem Salajczykiem będzie współdziałał, a w *Koncercie* Beethovena towarzyszyć mu

Zdjęcie Wikimedia Commons

Barokowy fresk na sklepieniu świątecznej sali wiedeńskiego pałacu Lobkowitza.

(wbrew pozorom dla profesjonalistów to dość istotne rozróżnienie) **Messages Quartet**.

Messages Quartet, którego nazwa nawiązuje do *II Kwartetu smyczkowego „Messages”* Andrzeja Panufnika, tworzą absolwentki Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie oraz Akademii Muzycznej w Krakowie: **Małgorzata Wasiucionek** i **Oriana Masternak** (skrzypce), **Maria Shetty** (altówka) i **Beata Urbanek-Kalinowska** (wiolonczela). Założony w 2014 r. zespół zaledwie rok później zdobył II Nagrodę, Srebrny Medal oraz Nagrodę Specjalną za interpretację Kwartetu Dymitra Szostakowicza na II Międzynarodowym Konkursie Muzyki Kameralnej w bułgarskim Płowdiwie. Pod koniec tegoż 2014 r. nakładem Wydawnictwa Akademii Muzycznej w Krakowie ukazała się publikacja książkowa z płytą CD muzyków kwartetu,

zawierającą utwory kameralne Philippa i Xavera Scharwenków, niemieckich kompozytorów polskiego pochodzenia, urodzonych w Szamotulach. Wydana przez firmę DUX debiutancka płyta Messages Quartet z kompletem zachowanych kwartetów smyczkowych Szymona Laksa (1901-1983), polskiego kompozytora po wojnie mieszkającego w Paryżu, otrzymała znakomite recenzje w prasie francuskiej, niemieckiej, brytyjskiej, amerykańskiej i polskiej.

W *IV Koncercie fortepianowym* Beethovena do kwartetu dołączy kontrabasista **Marek Romanowski**. Kameralną wersję utworu opracował niemiecki kompozytor Vinzenz Lachner (1811-1893), przez kilka lat pełniący obowiązki nauczyciela muzyki w nieistniejącym już dziś pałacu hrabiego Mycielskiego w Poznaniu.

M.B.

dyskursom

miesięcznika „Silesia prezentuje” napisała o nowojorskich kontaktach Marceliny Sembrich-Kochańskiej z Adamem Didurem. W części tej redaktor zamieścił także tekst „Operetki i wodewile” Svatlenny Niemahaj z Akademii Muzycznej w Mińsku. Zamówienie tego tematu u muzykolożki białoruskiej wydaje się być jak najbardziej logiczne, skoro owe, lżejsze w porównaniu do dużych operatunki kiedyś określane śpiewogrami były pisane w rodzinnych stronach kompozytora i, co ważniejsze, wystawiane w teatrach Wilna i Mińska, jeszcze przed przeprowadzką Moniuszki do Warszawy, która na-

stąpiła po warszawskiej premierze *Halki*, w 1858 r.

W czwartej części *Kompendium* autorzy przesłędzili recepcje dzieł i postawy artystycznej Moniuszki poprzez dwa stulecia. – *W ostatnim, szesnastym rozdziale „Miejsce i znaczenie” Agnieszka Topolska sugestywnie ukazuje, jak rodziła się i rozwijała moniuszkowska mitologia, jak często muzyka Moniuszki podlegała interpretacjom o charakterze ideologicznym, jak władze i czynniki opiniotwórcze wykorzystywały osobę i spuściznę artysty dla propagowania własnych celów i konstruowania przekonań społecznych* – informuje redaktor.

Nadmienimy, że zarówno Svatlenna Niemahaj, jak i Agnieszka Topolska są również autorkami artykułów w będącym pokłosiem konferencji naukowej zbiorze *Teatr muzyczny Stanisława Moniuszki*, wydanym w 2014 r. w Poznaniu pod redakcją Magdaleny Dziadek i Elżbiety Nowickiej. Równoległe z *Moniuszko Kompendium* ukazała się w krakowskim PWM książka Magdaleny Dziadek *Podróż przez wieki. Śladami Stanisława Moniuszki* – autorka określa ją *opowieścią biograficzną prezentującą twórczość i życie Stanisława Moniuszki w nieco inny sposób*.

M.B.

Kalendarz koncertów

SIERPIEŃ/WRZESIEŃ 2020

czwartek | 20 sierpnia*

Studio Koncertowe Polskiego Radia w Katowicach

Inauguracja Festiwalu

Kwartet smyczkowy Al Pari

Lilianna Moll-Gerlich – prowadzenie koncertu

Program:

Aleksandr Glazunow – *Oriental Reverie* na klarnet i kwartet smyczkowy

Bernhard Henrik Crusell – II Kwartet klarnetowy c-moll op. 4

Claude Debussy – Kwartet smyczkowy g-moll op. 10

Koncert rejestrowany, nagranie będzie udostępnione w internecie. O terminie emisji poinformujemy na www.miasto-ogrodow.eu

wtorek | 25 sierpnia, godz. 18.00

Sala Koncertowa Miasta Ogrodów

Vocalissimo!

Justyna Bujak – sopran

Paulina Horajska – sopran

Natalia Płonka – mezzosopran

Mirella Malorny-Konopka – fortepian

Alicja Kotyl – prowadzenie koncertu

Program:

Justyna Bujak

Charles Gounod – recytatywy i aria Małgorzaty *O Dieu!*

que de bijoux... Ah! je ris de me voir z opery *Faust*

Giacomo Puccini – walc Musetty *Quando m'en vo'*

z opery *Cyganeria*

Paulina Horajska

Léo Delibes – aria Lakmé *Ou va le jeune Hindoue*

z opery *Lakmé*

Jacques Offenbach – aria Olimpij (Lalki) *Les oiseaux*

dans la charmille z opery *Opowieści Hoffmanna*

Natalia Płonka

Georges Bizet – aria Carmen *L'amour est un oiseau rebelle*

(Habanera) z opery *Carmen*

Gioacchino Rossini – aria Rozyny *Una voce poco fa* z opery

Cyrulik sewilski

Ansamble:

Wolfgang Amadeus Mozart – duet Hrabiny i Zuzanny *Sull'aria...*

che soave zeffiretto z opery *Wesele Figara* (J. Bujak, P. Horajska)

Léo Delibes – duet Lakmé i Malliki *Viens, Mallika, les lianes en*

fleurs... Dôme épais, le jasmin (duet kwiatów) z opery *Lakmé*

(J. Bujak, N. Płonka)

Ernesto De Curtis – *Torna a Surriento* (J. Bujak, P. Horajska,

N. Płonka)

Uwaga! Na koncert obowiązują wejściówki. Można je rezerwować (2 na osobę) pod nr. tel. 661 975 860 (pn.-pt. godz. 9-15) lub pisząc na adres: edukacjamuzyczna@miasto-ogrodow.eu. Ze względu na obostrzenia pandemiczne ilość miejsc na sali jest ograniczona do 250 osób. Podczas koncertu obowiązuje zakrywanie twarzy maseczką i zachowanie odstępu min. 2 metrów od innych słuchaczy

WYDAWCA:

Katowice Miasto Ogrodów – Instytucja Kultury im. Krystyny Bochenek, Dział Edukacji Muzycznej

40-032 Katowice, pl. Sejmu Śląskiego 2

tel. 32 609 03 00

e-mail: edukacjamuzyczna@miasto-ogrodow.eu

REDAGUJE: Marek Brzeźniak

OPRACOWANIE GRAFICZNE: Marek Klimek, dwajeden.com

środa | 26 sierpnia*

Studio Koncertowe Polskiego Radia w Katowicach

Gitariada

Jakub Moroziński – gitara

Przemysław Religa – gitara

Julia Żarnowska – gitara

Marek Nosal – Gość Festiwalu

Grażyna Brewińska – prowadzenie koncertu

Program:

Jakub Moroziński

John Dowland – *Lachrimae Pavan*

Fernando Sor – Grande Sonata op. 22, cz. I Allegro

Dariusz Milhaud – *Segoviana* op. 366

Przemysław Religa

Franz Schubert (opr. Johann Kaspar Mertz) – *Ständchen*

William Walton – *Five Bagatelles*

Julia Żarnowska

Aleksander Tansman – *Cavatina Suite*

Giulio Regondi – *Rêverie-Nocturne* op. 19

Koncert rejestrowany, nagranie będzie udostępnione w internecie. O terminie emisji poinformujemy na www.miasto-ogrodow.eu

niedziela | 30 sierpnia*

Studio Koncertowe Polskiego Radia w Katowicach

Recitale fortepianowe

Kamil Pacholec – fortepian

Wolfgang Amadeus Mozart – Fantazja d-moll KV 397

Ignacy Jan Paderewski

– Wariacje A-dur op. 16 nr 3; Tańce polskie op. 9: nr 2 Mazurek

a-moll, nr 3 Mazurek A-dur; Humoreski koncertowe op. 14:

nr 2 Sarabande à l'Antique, nr 6 Krakowiak fantastyczny

Fryderyk Chopin

– Mazurki op. 30: nr 1 c-moll, nr 2 h-moll, nr 3 Des-dur,

nr 4 cis-moll; Barkarola Fis-dur op. 60; Impromptu

Fis-dur op. 36; Polonez fis-moll op. 44

Ewa Kafel – prowadzenie koncertu

Andrzej Wierciński – fortepian

Program:

Fryderyk Chopin

– Nokturn H-dur op. 62 nr 1; Ballada f-moll op. 52; Wariacje

B-dur op. 12; Walc Es-dur op. 18; Mazurki op. 24: nr 1 g-moll,

nr 2 C-dur, nr 3 As-dur, nr 4 b-moll; Etiudy op. 10: nr 7 C-dur,

nr 8 F-dur; Scherzo E-dur op. 54

Aleksandra Konieczna – prowadzenie koncertu

Koncerty rejestrowane, nagranie będzie udostępnione w internecie. O terminie emisji poinformujemy na www.miasto-ogrodow.eu

niedziela | 20 września

Studio Koncertowe Radia Katowice

W stronę romantyzmu

Piotr Sałajczyk – fortepian

Kwartet smyczkowy Messages

Marek Romanowski – kontrabas

Program:

Ludwig van Beethoven – IV Koncert fortepianowy G-dur op. 58

F. Schubert – Kwintet fortepianowy A-dur op. 114 „Pstrąg”